

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan,

Judecători –Elena Cobzac, Victor Boico, Dumitru Mardari, Maria Ghervas

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Arhiliuc în numele inculpatului Ghenea Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rezina din 04 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Ghenea Igor XXXXX, născut la XXXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXXX, nr. XX, ap. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 25.09.2013-04.03.2014;

2. Instanța de apel: 07.04.2014-12.06.2015;
22.03.2016-07.09.2016;23.03.2017-15.06.2017;
11.07.2018-14.11.2018;

3. Instanța de recurs:15.09.2015-16.02.2016;
11.11.2016-14.02.2017;17.08.2017-04.10.2017;
05.04.2018-21.06.2018; 30.01.2019-25.06.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 04 martie 2014, Ghenea Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.309¹ alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 4 ani

Acțiunea civilă înaintată de A. Mazur și P. Mazur a fost admisă în principiu, fiind lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea de la Ig. Ghenea în beneficiul părților vătămate A. Mazur și P. Mazur prejudiciul moral a câte 2 500 lei în folosul fiecăruia.

Prin aceeași sentință a fost achitat V. Trandafir, însă în această parte hotărârile nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ig. Ghenea exercitând funcția de șef de post, ofițer operativ superior de sector al postului de poliție Mateuți al CPR Rezina, numit în funcție prin ordinul MAI nr. XXXXX din 31.03.2011, având gradul special de locotenent de poliție, și fiind astfel, conform art.123 alin.(2) din Codul penal - persoană publică, dat fiind faptul că era funcționar public cu statut special care deține grad special, și fiind investit cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar prevederilor art.art.3, 5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art.art.1, 4, 24 alin.(2) și 25 din Constituția Republicii Moldova; articolele 2, 10, 11, 166, 167 și 199 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, încălcând grav prevederile art.4 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, care stipulează că: în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime; precum și prevederile art.art.12, 13, 14 și 15 din aceeași Lege; dispozițiile punctelor 1, 3, 4 ale capitolului I și punctelor 1, 2 și 3 ale capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor interne și militarii trupelor de carabinieri ale MAI (anexa nr.2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr.1275-XII din 15.02.1993, care reglementează condițiile, particularitățile și temeiurile aplicării forței fizice; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) ale pct.15, precum și lit. a)-b) ale pct.16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006, și a obligațiunilor funcționale, stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și Legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a săvârșit acțiuni de tortură în privința cetățenilor A. Mazur și P. Mazur, în următoarele circumstanțe.

Urmărind scopul de obținere a mărturiilor de recunoaștere a vinovăției de la locuitorii s. Mateuți r-nul Rezina, A. Mazur, care era suspectată de săvârșirea furtului de bunuri materiale din gospodăria consăteanului M. Vasluian și a jefuirii cet. I. Muntean din aceeași localitate, precum și având scopul de a o pedepsi pentru pretinsa comitere a acestor infracțiuni, pe data de 28 iunie 2012, în jurul orelor 12.00-13.00, în biroul său de serviciu din incinta Primăriei s.Mateuți r-nul Rezina, fără a-i explica acesteia drepturile prevăzute de art.64 din Codul de procedură penală, în special dreptul de a fi asistată de un apărător ales sau care acordă asistență juridică garantată de stat și dreptul de a face declarații sau să refuze de a le face, timp de aproximativ o oră, Ig. Ghenea a supus-o pe partea vătămată acțiunilor de tortură. A lovit-o de mai multe ori cu un scaun de lemn în cap, a amenințat-o că va continua să o lovească cu un harag, cerându-i în mod categoric recunoașterea vinei pentru sustragerile de la M. Vasluian și a jefuirii lui I. Muntean, acțiuni care, deși au intimidat-o pe A. Mazur și au supus-o la o presiune fizică și psihică puternică, totuși nu au produs în totalitate efectul scontat.

În continuarea faptelor criminale, Ig. Ghenea, urmărind același scop, precum și scopul obținerii mărturiilor de la P. Mazur cu privire la recunoașterea comiterii de către soția sa A. Mazur, a infracțiunii de furt a bunurilor materiale de la cet. M. Vasluiuan, la data de 29 iunie 2012, în jurul orei 11.00, împreună cu inspectorul secției poliției criminale al CPR Rezina, V. Trandafir, aflându-se în s. Mateuți r-nul Rezina, contrar procedurii procesual-penale stabilite, conform căreia limitarea libertății individuale a persoanei prin aducere silită sau reținere poate avea loc doar după pornirea urmăririi penale și doar în baza temeiurilor și în modul prevăzut de Codul de procedură penală, fără a deține o ordonanță de aducere silită sau alt act de reținere sau arest emis de un organ împuternicit, contrar procedurii procesual-penale stabilite, conform căreia limitarea libertății individuale a persoanei prin aducere silită sau reținere poate avea loc doar după pornirea urmăririi penale și doar în baza temeiurilor și în modul prevăzut de Codul de procedură penală, i-au adus pe cet. A. Mazur și pe soțul acesteia P. Mazur, în incinta CPR Rezina, situat în or. Rezina, str. Voluntarilor, 3, unde i-au lipsit de dreptul de a se deplasa în spațiu după bunul lor plac, până aproximativ la orele 17.00 a zilei de 29 iunie 2012, durată de timp în decursul căreia cet. A. Mazur a fost chestionată de către V. Trandafir în biroul nr.30 al secției poliției criminale, iar cet. P.Mazur de către Ig. Ghenea în biroul vis-a-vis. Astfel, în vederea realizării scopurilor criminale menționate, Ig. Ghenea l-a lovit pe P. Mazur cu piciorul în piept, de la ce acela a căzut jos de pe scaun. În continuare Ghenea l-a mai lovit pe P. Mazur de câteva ori cu piciorul peste picioarele acestuia, l-a ofensat verbal, înjosindu-i onoarea și demnitatea, l-a amenințat cu aplicarea în mod continuu a violenței până când nu va recunoaște că cet. A. Mazur, soția lui, a comis furturi. În circumstanțele menționate, ca rezultat al acțiunilor violente cu caracter de tortură, întreprinse de către Ig. Ghenea, cetățenii A. Mazur și P. Mazur au suportat o permanentă stare de durere fizică, de teamă, panică și neliniște din cauza incertitudinii cu privire la ceea ce li se va întâmpla. Totodată, le-au fost provocate dureri și suferințe puternice fizice și psihice, însoțite de cauzarea leziunilor corporale. Astfel lui A. Mazur și P. Mazur le-au fost cauzate conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.330/D din 12.12.2012 și nr.331/D din 20.12.2012, vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care: Ig. Ghenea să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în cadrul organelor MAI.

În motivarea apelului s-au invocat că, instanța de fond examinând cauza penală, neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, iar probele prezentate de acuzare nu au fost apreciate la justa valoare;

3.1 Apel împotriva sentinței au declarat avocații M. Mustea și N. Ceclu în numele inculpatului Ig. Ghenea, care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal.

În motivarea cererii de apel au indicat că învinuirea adusă lui Ig. Ghenea este bazată în exclusivitate pe declarațiile părților vătămate, instanța de fond nu a luat în considerație că A. Mazur pe parcursul examinării procesului penal de mai multe ori și-a schimbat declarațiile, declarațiile martorului I. Catana nu corespund adevărului fiind depuse contra lui Ig. Ghenea din motiv de răzbunare, acțiunile de urmărire penală au derulat cu încălcarea

cerințelor prevăzute de art.art.12, 118, 301 Cod de procedură penală, concluziile expuse în rapoartele de expertiză medico-legală sunt în contradicție cu rapoartele de examinare medico-legală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Decizia a fost contestată cu recursuri ordinare de către acuzatorul de stat și de către avocatul N. Ceclu în numele inculpatului Ig. Ghenea care au solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2016, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocații M. Mustea și N. Ceclu în numele inculpatului Ig. Ghenea.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Ig. Ghenea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani.

V. Trandafir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza de art. 309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părților vătămate A. Mazur și P. Mazur prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material înaintată de A. Mazur și P. Mazur a fost admisă în principiu, fiind lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile.

8. Recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând că instanța de apel pripit și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

8.1 Nefiind de acord cu decizia adoptată a declarat recurs ordinar și Gh. Guzun în numele inculpatului Ig. Ghenea, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017, a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de către avocatul Gh. Guzun în numele inculpatului Ig. Ghenea.

Recursul acuzatorului de stat a fost admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate au fost menținute.

9.1.În argumentarea deciziei instanța de recurs a menționat că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.61,75 Cod penal, de cerințele de aplicare a art.90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și de jurisprudența CtEDO în cauzele privind tortura.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 apelul procurorului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Ig. Ghenea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 4 ani.

V. Trandafir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul părților vătămate A. Mazur și P. Mazur prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material înaintată de A. Mazur și P. Mazur a fost admisă în principiu, fiind lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile.

11. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de tortură prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, invocate în rechizitoriu și a conchis că, vinovăția lui Ig. Ghenea și V. Trandafir a fost dovedită pe deplin prin probele prezentate de acuzare.

12. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gh. Guzun în numele inculpatului Ig. Ghenea, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, argumentând următoarele:

- cauza a fost examinată în lipsa atât a părților vătămate cât și a martorilor;
- în speță au fost încălcate prevederile art.414 Cod procedură penală, deoarece în procesul verbal al ședințelor de judecată nu a fost consemnată nici o probă;
- acțiunile lui Ig. Ghenea nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

12.2. Recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat și inculpatul Ig. Ghenea care a solicitat casarea parțială a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând dezacordul cu hotărârea instanței de apel fond, considerând, că probele au fost apreciate eronat.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2017, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, pe motiv, că temeiurile invocate de recurenți nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 Cod procedură penală.

14. Deciziile instanței de apel și recurs ordinar, au fost contestate cu recurs în anulare de către avocatul I. Arhiliuc, în numele inculpatului Ig. Ghenea, care a solicitat casarea integrală acestora, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ig. Ghenea să fie achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod Penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs, s-au invocat următoarele argumente:

- în speță au fost încălcate prevederile art.6§1 CEDO, deoarece deciziile adoptate suferă de insuficiență în partea motivării;
- din procesul verbal al ședinței instanței de apel rezultă că aceasta nu a cercetat nici o probă, astfel și-a bazat concluziile pe probe care nu au fost cercetate în instanța de apel;
- s-a dedus că este probată vinovăția și s-a dat o încadrare juridică mai gravă – art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, decât cea de la prima instanță - art.309¹ alin.(1) Cod penal, totodată fiind aplicată o pedeapsă mai gravă, cu încălcarea normelor procedurale, care au dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil, fără a fi audiați martorii, cercetate probele,

după cum prevede art.414 Cod procedură penală, fapt care confirmă că actul de justiție nu s-a exercitat;

- în faptele incriminate inculpatului, lipsesc elementele de tortură, respectiv consideră greșită încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului;

- în privința lui Ig. Ghenea, în mod discriminatoriu nu s-au aplicat prevederile art.90 Cod penal, or, instanța de apel la aplicarea măsurii de pedeapsă, a reținut o circumstanță agravantă care nu i-a fost incriminată de procuror în condițiile legii și, care nu se regăsește în cele enumerate în mod limitativ la dispoziția art.77 Cod Penal, - „inculpatul Ghenea Igor se eschivează de instanța de judecată, fiind anunțat în căutare”.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2018 recursul în anulare declarat a fost admis, casate total deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2017 și al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel în aceeași instanță în alt complet de judecată.

16. În argumentarea deciziei adoptate instanța de recurs în anulare a reținut, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14.02.2017, recursurile declarate de către inculpatul V. Trandafir și de către avocatul Gh. Guzun în numele inculpatului Ig. Ghenea au fost respinse ca inadmisibile, fiind admis recursul procurorului, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.09.2016, doar în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată. În rest, prevederile deciziei atacate au fost menținute.

Astfel, instanța de apel, primind cauza pentru rejudecare, doar în partea stabilirii pedepsei, prin decizia din 15 iunie 2017, contrar indicațiilor instanței de recurs a depășit limitele rejudecării, judecând fondul cauzei, pe când **urma să se pronunțe doar asupra apelului procurorului în partea individualizării pedepsei** inculpaților.

În continuare instanța de recurs în anulare a relevat că argumentele recurentului referitor la nevinovăția lui Ig. Ghenea, lipsa probelor, încadrarea greșită a faptelor inculpatului în baza art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, încălcările art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, condamnarea acestuia fără a fi audiați pe viu martorii, urmează a fi respinse, deoarece, existența în acțiunile condamnaților a faptei infracționale, cât și vinovăția acestora de comiterea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, a fost stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, care a fost casată doar în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei doar în acest sens, în rest rămânând definitivă și irevocabilă.

17. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018 apelul acuzatorului de stat a fost admis, casată parțial în partea stabilirii pedepsei sentința Judecătoriei Rezina din 04 martie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

- lui Ig. Ghenea pe art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa – 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în organele MAI pe un termen de 4 ani.

18. În decizia adoptată instanța a menționat că ținând cont de faptul că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14.02.2017 cauza penală a fost remisă la rejudecare doar în partea stabilirii pedepsei și conducându-se de prevederile art.436 Cod de procedură penală, a examinat cauza doar în aspectul vizat, concluzionând că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin stabilirea în privința inculpatului Ig. Ghenea a pedepsei privative de libertate .

Instanța de apel a respins solicitarea inculpatului Ig. Ghenea referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a pedepsei și a menționat că, la comiterea infracțiunii, inculpatul a avut un rol foarte activ, nu a recunoscut vina, iar pe parcursul examinării cauzei s-a eschivat de a se prezenta în ședințele de judecată fiind anunțat în căutare, prin ce a manifestat o atitudine negativă față de obligațiile sale.

19. Împotriva sentinței Judecătorei Reșina din 04.03.2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14.11.2018 a declarat recurs ordinar avocatul I. Arhiliuc în numele inculpatului Ig. Ghenea, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri. Reducerea termenului de pedeapsă stabilit cu un an de zile în temeiul art.385 alin.(4) Cod de procedură penală și lui Ig. Ghenea în baza art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa 4 ani închisoare.

Suspendarea condiționată a pedepsei stabilite pe un termen de probațiune de 3 ani.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele motive:

- decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei;

- instanța eronat a constatat că „*Ig. Ghenea a avut un rol foarte activ și nu a recunoscut vina*”, or în acest sens există mai multe decizii a CSJ prin care instanța de recurs a exclus această gravantă inadmisibilă. Mai mult, Ig. Ghenea în instanța de apel a fost prezent și a declarat că recunoaște vina, fapt confirmat prin procesul verbal;

- în decizie instanța de apel a constatat că nu va aplica în privința lui Ig. Ghenea prevederile art.90 Cod penal, deoarece nu s-au stabilit careva circumstanțe atenuante și agravante, pe când anterior a reținut în privința acestuia circumstanțe atenuante, că este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, n-are antecedente penale;

- instanța greșit a dedus că în speță sunt relevante cauzele Roșeț vs Moldova și Pădureț vs Moldova, or, în cauzele respective au fost aplicate acte de tortură cu cauzarea vătămărilor grave, în speță leziunile corporale fiind de un grad foarte mic și de intensitate ușoară fără cauzarea prejudiciului sănătății, astfel că nici nu cad sub incidența de tortură;

- lui Ig. Ghenea i s-a numit o pedeapsă discriminatorie în raport cu V. Trandafir în privința căruia s-au aplicat prevederile art.90 Cod penal;

- urmează a fi aplicate prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, deoarece prin decizia de rejudecare a Plenului Colegiului penal al CSJ s-a constatat un viciu fundamental la judecarea cauzei în ordine de apel – fiind încălcate grav drepturile fundamentale a drepturilor omului.

20. judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal largit conchide că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului, avocatul I. Arhiliuc invocă drept temei de casare a hotărârii contestate pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu și-a găsit confirmarea.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul relevă că, din recursul declarat, rezultă că avocatul I. Arhiliuc critică decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și anume își exprimă dezacordul cu concluzia Colegiului penal de a ai numi inculpatului Ig. Ghenea pedeapsa pe un termen de 5 ani, fără aplicarea art.90 Cod penal.

În acest context instanța de recurs atestă, că infracțiunea săvârșită de Ig. Ghenea prevăzută de art.309¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, face parte din categoria celor **grave**, care se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani, iar solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este neîntemeiată.

La acest capitol se reține că este justă concluzia instanței de apel referitor la netemeinicia stabilirii inculpatului a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar permite instanței de a concluziona că scopul pedepsei prevăzut la art.61 Cod penal poate fi atins prin suspendarea condiționată pe un termen de probațiune a pedepsei stabilite.

Din textul hotărâri contestate și materialele cauzei, instanța de recurs remarcă faptul că, la stabilirea pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante.

Analizând toate circumstanțele prezente în speța dată, Colegiul penal lărgit consideră întemeiată concluzia instanței de apel, privind condamnarea inculpatului Ig. Ghenea la 5 ani închisoare, pedeapsă care **este la limita minimă** prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat.

Așadar, Colegiul penal lărgit, verificând materialele cauzei în cumul cu decizia contestată, conchide că instanța de apel a constatat și a apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată lui Ig. Ghenea în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75, 78 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă **echitabilă**, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont **de gravitatea infracțiunii săvârșite**, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, circumstanțele la care face trimitere avocatul I. Arhiliuc în recursul declarat, (săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, recunoașterea vinei, prezența copiilor minori la întreținere), au fost luate în considerație, fapt care a determinat instanța de a-i stabili lui Ig. Ghenea pedeapsa închisorii la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat. La acest capitol, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, odată ce instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal.

Tot aici, instanța de recurs va remarca și faptul că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la

săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului la faza de urmărire penală și de judecare a cauzei, dar și atitudinea față de infracțiunea comisă.

Conform textului alin.(1) art.90 Cod penal, instanța **numai motivat** poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie indicate în sentință.

Instanța de recurs consideră că, instanța de apel a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerare atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmările rezultate din infracțiune.

Astfel, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanță de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cit și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin.(2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea și dispunerea suspendării executării acesteia, luând în considerație gravitatea infracțiunii, nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contribui la contracararea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

La fel, neîntemeiat este și argumentul apărătorului privind necesitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.385 alin.(4) Cod procedură penală. La caz nu s-au constatat încălcări care ar fi afectat grav drepturile ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei. Totodată lezarea invocată de către avocatul I. Arhiliuc referitor la faptul că, anterior instanța de apel prin decizia din 15.06.2017 a depășit limitele rejudecării și astfel ar fi încălcat drepturile inculpatului, a fost reparată prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21.06.2018 și decizia instanței de apel care se contestată.

În ceea ce privește alegațiile recurentului referitoare la nemotivarea deciziei în partea individualizării pedepsei stabilite, Colegiul penal lărgit relevă că, potrivit jurisprudenței CEDO (cauza *Van de Hurk vs Țările de Jos* din 19.04.1994, *Perez vs Franța*), obligația instanțelor naționale de a motiva hotărârile pronunțate nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte, chiar dacă aceasta apreciază că motivele date sunt fundamentale pentru argumentația sa, instanța poate să nu răspundă decât celor pertinente, susceptibile de a influența soluția în litigiu. Noțiunea de proces echitabil presupune că instanța națională trebuie să examineze, în mod real, problemele esențiale care i-au fost supuse dezbaterii, astfel, un argument a cărui influență poate fi decisivă pentru soluția în speță necesită ”un răspuns specific și explicit” (cauza *Ruiz Torija vs Spania* din 09.12.1994), așa cum s-a procedat, de altfel, în speța supusă judecării.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază hotărârea contestată ca fiind corectă și legală, astfel că pedeapsa stabilită și individualizată răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limita prevăzută la sancțiunea normei penale în baza căreia Vig. Ghenea a fost condamnat.

Generalizând cele menționate și analizând decizia atacată, Colegiul constată că, instanța de apel la examinarea cauzei, ținând cont de prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, precum și de decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14.02.2017, a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art.414-419 Cod de procedură penală, a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și argumentată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat în numele inculpatului Ig. Ghenea, nu există și potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

21. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Ion Arhiliuc în numele inculpatului Ghenea Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018 în cauza penală în privința lui **Ghenea Igor**, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia Este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iulie 2019.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Elena Cobzac

Victor Boico

Dumitru Mardari

Maria Ghervas